

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/75/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618010406
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Formel Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4618010406.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD. a sudkyň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného M. A., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a iné, o odvolaniach obžalovaného M. A. a prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 29. 9. 2021, sp. zn. 1T/86/2018, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 26. 1. 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovaného M. A. a prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný M. A. (ďalej len obžalovaný) v bode I. oslobodený podľa § 285 písm. b/ Tr. por. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Topoľčany zo dňa 11. 12. 2018 č. Pv 347/18/4406 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

v čase okolo XX.XX h dňa XX.XX.XXXX v H. na S. ulici v Y.'s Y. - W. a B. C. po predchádzajúcej slovnej roztržke s barmankou D. N. a po tom, čo spadol na zem po dvoch úderoch, ktoré dostal od pošk. O. P., ktorý stál vedľa obžalovaného pri barovom pulte, sa postavil z podlahy, vytiahol z vrečka nohavíc lovecký nôž s dĺžkou čepele 14 cm a tento držal v ruke a pri následnom fyzickom konflikte s poškodeným U. P., tohto v polohe pololežmo bodal do oblasti brucha a stehna, čím uvedeným konaním obžalovaný spôsobil poškodenému U. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., H. XXXX/XX, bodnú ranu na ľavom lakti s neúplným poškodením ramennovretenného svalu, bodnú ranu steny brušnej vpravo hore prenikajúcu do dutiny brušnej s poškodením vnútrobrušnej pokrývky a veľkej predstierky dutiny brušnej, bodnú ranu na ľavom stehne s neúplným poškodením priameho stehnového svalu a bočného širokého svalu stehna, reznú ranu na ľavom stehne s poškodením pokrývky svalov a hlbokú bodnú ranu na pravom stehne s čiastočným poškodením stehnovkej kosti a neúplným poškodením stehnového nervu, čím mu spôsobil zranenia s dĺžkou liečenia a závažného obmedzenia v obvyklom spôsobe života do 42 dní, pričom násilie v podobe bodnoreného predmetu pôsobilo opakovane viackrát stredne veľkou až veľkou intenzitou a pri útoku v prípade zasiahnutia mohol byť ohrozený životne dôležitý ľudský orgán v dutine brušnej (pečeň, slezina, veľké cievy), poškodenému O. P., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom H., Z. č. XXXX/XX, ktorý prišiel pošk. bratovi U. P. na pomoc a zapojil sa do fyzického konfliktu s obžalovaným, spôsobil obžalovaný dve povrchové rezné rany na pravom predlaktí a dve kožné odreniny na palci pravej ruky s dobou liečenia do 7 dní a poškodenému M. C., nar. XX.XX.XXXX, prechodne bytom H., D. M. XXXX/XX, ktorý zasiahol do fyzickej potýčky tým, že sa ich snažil rozbrániť a odtrhnúť od seba, boli konaním obžalovaného spôsobené dve povrchové rezné rany v oblasti ľavej pazuchy a povrchovú reznú ranu na ľavom ramene s dobou liečenia do 7 dní a uvedený skutok spáchal potom, ako bol rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/57/2016 zo dňa 30.01.2017 a právoplatným

dňa 30.01.2017 uznaný vinným zo spáchania zločinu úverového podvodu podľa § 222 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, pretože skutok nie je trestným činom.

Poškodení S. zdravotná poisťovňa, Z. poisťovňa, U. P., O. P. a M. C. boli so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázaní na civilný proces.

Súčasne bol napadnutým rozsudkom obžalovaný uznaný vinným z prečinu zatajenia veci podľa § 236 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., na skutkovom základe, že:

po tom, čo obvinenému v čase o XX.XX h dňa XX.XX.XXXX v H. na A. ulici 7, v prevádzke O. N. C., pracovníčka O. N. cez on-line terminál stávkovej kancelárie T. SK, a. s. N., prevádzkovaný v tomto bare ako pobočka stávkovej kancelárie H., A. W., O.:XXX, vykonala omylom vklad v hotovosti na klubovú kartu obvineného č. zmluvy XXXXXXX, preukaz totožnosti HV XXXXXX vo výške 4.990,00 Eur, napriek tomu, že od obvineného prijala na tento úkon finančnú hotovosť pred samotným vkladom v hotovosti len vo výške 490,00 Eur, obvinený odmietol vrátiť tento omylom navýšený kredit vo výške 4.500,- Eur, hoci sa o tom dozvedel a bol o to požiadaný dňa XX.XX.XXXX, v čase okolo XX.XX hod., čím spôsobil poškodenému podnikateľskému subjektu: S. O., O. N. C., H., A. 7, IČO: XXX XXX XX, škodu vo výške 4.500,00 Eur.

Za to bol obžalovanému podľa § 236 ods. 2 Tr. zák. nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák., nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určená skúšobná doba v trvaní 2 roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenej S. O., O. N. C. vo výške 4.500,- eur.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný do výroku pod bodom 2/ do viny a trestu ako i konaniu, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Súčasne ihneď po vyhlásení podal odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného, čo do viny pod bodom 1/ a do trestu v celom rozsahu.

V písomnom vyhotovení odvolania obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, pokiaľ ide o výrok pod bodom 2/, ktorým bol uznaný vinným, že skutkový stav neposkytol dostatočný predpoklad pre zákonné rozhodnutie o jeho vine. Namietol, že od okamihu pochybenia O. N. bolo takmer okamžite zistené, u ktorého hráča môže byť chýbajúca hotovosť, preto nedošlo k zatajeniu veci a naplneniu pojmových znakov podľa § 236 Tr. zák. Konštatoval, že vec sa mala riešiť prostredníctvom občianskoprávneho konania. Namietol, že vykonané znalecké dokazovanie v odbore zdravotníctvo - psychiatria u obžalovaného dospelo k záveru, že tento vykazuje príznaky hráčskej vášne iba do minulosti, avšak objektívne je možné práve v inkriminovanom období preukázať zvýšenú intenzitu hrania cez internet aj v kamenných herniach. Vzhľadom na množstvo podaní a tipov, obžalovaný nebol schopný vyhodnotiť a zistiť koľko má vkladov a výhier. Vzhľadom k týmto skutočnostiam navrhol, aby ho odvolací súd pod bodom 2/ rozsudku spod obžaloby oslobodil.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej len „prokurátor“) písomne odôvodnila odvolanie podané čo do výroku o oslobodení v neprospech obžalovaného a čo do výroku o uloženom treste v neprospech obžalovaného. Podľa neho súd I. stupňa rozhodol na základe nesprávneho posúdenia skutkových zistení a dostatočne sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami. Mal za to, že bolo jednoznačne preukázané, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný, ktorého vina je preukázaná výpoveďami poškodených O. a U. P., M. C., svedkov, kamerovým záznamom, znaleckými posudkami a listinnými dôkazmi. Poukázal na priebeh skutku s konštatovaním, že sa jednalo o dva fyzické konflikty a na začiatku druhého, ku ktorému došlo medzi poškodeným U. P. a obžalovaným, držal obžalovaný v ruke nôž, ktorý pri konflikte použil. Je názoru, že neboli splnené kritériá uvedené v § 25 Trestného zákona a konanie obžalovaného naplnilo znaky zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. Pokiaľ ide o výrok pod bodom 2/ s vinou súhlasí, avšak odvolanie podal čo do výroku o treste z dôvodu, že podal odvolanie čo do výroku o oslobodení pod bodom 1/ a potom trest by bol uložený v rozpore s Trestným zákonom. Navrhol, aby krajský súd

zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnutý rozsudok v bode 1/ čo do výroku o vine a v bode 2/ vo výroku o treste a aby podľa § 322 ods. 1, ods. 4 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poškodená L.. S. O. sa písomne vyjadrila k odvolaniu obžalovaného a poukázala na to, že obžalovaný vybral všetky peniaze po častiach na viacerých pobočkách do dvoch hodín a odmietol peniaze vrátiť. Konštatovala, že z jeho konta je zrejmé, že v danom období nepodával tikety a nepripadá teda do úvahy, že stratil prehľad o svojich tiketoch a výhrach. Má za to, že skutok urobil úmyselne a ani doposiaľ dlžnú sumu neuhradil.

Verejné zasadnutie o odvolaniach pred krajským súdom bolo vykonané po splnení podmienok uvedených v § 293 ods. 7 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného, splnomocnenca poškodených a poškodených.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania a navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť a odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí zotrvala na dôvodoch podaného odvolania, nechcela nič doplniť ani sa vyjadriť k odvolaniu obžalovaného a navrhla rozhodnúť tak, ako je uvedené v petite písomne podaného odvolania Okresnej prokurátorky v Topoľčanoch. Odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - obžalovaným a prokurátorom, Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 317 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli v odvolaní vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa je zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch a tento je aj riadne odôvodnený v zmysle ustanovenia § 168 Tr. por., v rámci ktorého sa súd I. stupňa vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, keď vychádzal zo skutkového stavu dostatočne preukázaného vo vzťahu k obom prejednávanej skutkom, pričom pri vykonávaní dokazovania postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o výrok pod bodom 1/, ktorým bol obžalovaný oslobodený podľa § 285 písm. b/ Tr. por., je potrebné uviesť, že tento skutok už bol predmetom preskúmvacej činnosti krajského súdu, na podklade odvolania obžalovaného voči pôvodného rozsudku súdu I. stupňa zo dňa 15. 1. 2020, ktorým bol uznaný vinným za skutok pod bodom 1/, a ktorý rozsudok bol následne uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/32/2020 dňa 2. 6. 2020 zrušený a vec vrátená súdu I. stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie za tým účelom, aby tento preskúmal, či konaním obžalovaného boli naplnené podmienky nutnej obrany podľa § 25 Tr. zák. a aby opätovne prehrál kamerový záznam a po jeho prehratí vyhodnotil, v ktorom momente vytiahol obžalovaný nôž a bodal poškodeného U. P. a či v tom čase bol napádaný inými osobami, koľkými, akým spôsobom a či išlo o jeden súvislý incident začínajúci údermi O. P. na obžalovaného alebo či išlo o viac ukončených menších konfliktov.

Súd I. stupňa po vrátení veci vykonal dokazovanie v naznačenom rozsahu a rozhodol tak, že obžalovaného spod skutku pod bodom 1/ oslobodil dôvodiac, že boli naplnené podmienky nutnej obrany podľa § 25 Tr. zák., keďže sa jednalo o jeden súvislý incident a neprerušovaný útok zo strany poškodeného U. P. za účasti poškodeného C. a O. P.. Súčasne zdôraznil, že v zmysle znaleckého dokazovania Psychiatrickou nemocnicou A. A. A. bolo potvrdené, že obžalovaný v čase skutku trpel akútnou reakciou na stres, pričom jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli výrazne oslabené a znížené.

Trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí páchateľ, ktorý inému úmyselne spôsobí ťažkú ujmu na zdraví.

Podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Trestný čin výtržníctva spácha podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. ten, kto sloвне alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom sa dopustí hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného a spácha taký čin závažnejším spôsobom konania so zbraňou.

Podľa § 25 ods. 1 Tr. zák. čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený týmto zákonom nie je trestným činom.

Súd I. stupňa vo vzťahu k výroku pod bodom 1/ v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, a že ho spáchal obžalovaný M. A., ktorého usvedčujú výpovede poškodených U. a O. P., M. C., výpovede svedkov, kamerový záznam, znalecké posudky a listinné dôkazy, avšak súčasne mal za preukázané z kamerového záznamu zo dňa XX. 6. XXXX, že išlo o jeden súvislý útok, pričom obžalovaný bol napadnutý O. P., následkom čoho spadol na zem a ihneď ako sa postavil, bol napádaný zo strany U. P. za účasti O. P. a M. C.. Z ich strany išlo o neprerušený útok, v priebehu ktorého obžalovaný vytiahol nôž a tento použil na U. P. v čase, keď dostával úder od tohto poškodeného a potom, ako ho začal udierať poškodený O. P., už nožom neútočil. Súd I. stupňa tento incident vyhodnotil ako jeden súvislý, ktorý začal dvoma údermi poškodeného O. P., pokračoval údermi U. P., následne opäť O. P. a bol ukončený údermi poškodeného M. C. a prebiehal v čase od XX:XX:XX hod. do XX:XX:XX hod. Súčasne ako už bolo konštatované, súd I. stupňa vyhodnotil, že obžalovaný sa v danom čase nachádzal v tzv. akútnej reakcii na stres, pri výrazne znížených ovládacích a rozpoznávacích schopnostiach, v dôsledku ktorých všetkých skutočností došlo k naplneniu podmienok nutnej obrany.

Po preskúmaní predmetnej veci dospel nadriadený súd k záveru, že v konaní pred súdom I. stupňa bolo vykonané dokazovanie vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ po doplnení dokazovania po zrušení a vrátení veci v dostatočnom rozsahu a z odôvodnenia napadnutého rozsudku je i zrejme, ako sa súd I. stupňa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, pokiaľ ide o skutkové okolnosti ako i závery znalcov MUDr. Viktora Segedu a MUDr. Svetozára Drobu ohľadne rozpoznávacích a ovládacích schopností obžalovaného, keď pribral do konania znaleckú organizáciu - Psychiatrickú nemocnicu A. A. A., ktorá vo svojich záveroch konštatovala, že obžalovaný v čase spáchania skutku dňa XX. 6. XXXX trpel prechodnou duševnou poruchou - reakciou na stres stredného stupňa, nachádzal sa v kombinovanej ebriete ľahkého stupňa potencovanej predchádzajúcim podaním benzodiazepínov a pod intenzívnym afektom úľaku hnevu so skresleným vnímaním reality a akútnom otrase mozgu, v dôsledku ktorých skutočností boli jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti závažne forenzne významne znížené, nie však vymiznuté.

S poukazom na podrobne popísaný skutkový stav v napadnutom rozsudku vo vzťahu pod bodom 1/, krajský súd konštatuje, že tento bol dostatočný na vydanie napadnutého rozhodnutia a skutkové závery boli aj správne právne posúdené a aj krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky nutnej obrany podľa § 25 ods. 1 Tr. zák., keď priamo odvracal stále trvajúci útok na jeho fyzickú integritu zo strany poškodených a keďže išlo o útok viacerých osôb, poukazujúc tiež na existenciu prechodnej duševnej poruchy obžalovaného v čase spáchania skutku, nemožno vyhodnotiť, že by nutná obrana aj s použitím noža, bola celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä k jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam, počtu útočníkov a postoja obžalovaného. Správe tiež súd I. stupňa ustálil, že sa jednalo o jeden neprerušený súvislý incident, ako to vyplýva z kamerového záznamu, počas ktorého bol opakovane obžalovaný napádaný poškodenými, ktorý aj incident vyvolali.

Okrem uvedeného krajský súd poukazuje aj na ustanovenie § 25 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého, ten kto odvracia útok spôsobom uvedeným v odseku 2 tohto ustanovenia (celkom zjavne neprimeraným útokom) nebude trestne zodpovedným, ak konal v silnom rozrušení spôsobenom útokom, najmä v dôsledku zmätku, strachu alebo zľaknutia, čo bolo u obžalovaného preukázané vyššie uvedeným znaleckým posudkom znaleckej organizácie A. nemocnice A. A. A..

Vychádzajúc z uvedených právnych úvah, berúc do úvahy argumenty odvolateľov a doposiaľ vykonané dôkazy, krajský súd sa stotožnil s rozsudkom súdu I. stupňa pod bodom 1/, ktorý považuje za zákonný a správny. Napriek uvedenému došlo k pochybeniu pri rozhodovaní súdom I. stupňa pokiaľ ide o výrok 1/, avšak iba v súvislosti s odkázaním poškodených na civilný proces podľa § 288 ods. 1 Tr. por., keď správne mali byť títo poškodení odkázaní na civilný proces podľa § 288 ods. 3 Tr. por., ktorú skutočnosť však krajský súd nepovažoval za nevyhnutné naprávať a meniť napadnutý rozsudok v tejto časti, keďže to nemá žiadne praktické dôsledky.

Pokiaľ ide o výrok pod bodom 2/ krajský súd konštatuje nasledovné:

Prečinu zatajenia veci podľa § 236 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa dopustí páchatel', ktorý si prisvojí cudziu vec malej hodnoty, ktorá sa dostala do jeho moci nálehom, omylom alebo inak, bez prívolenia oprávnenej osoby a spôsobí tým väčšiu škodu.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu I. stupňa, že z vykonaného dokazovania niet pochyb o tom, že skutok sa stal, tento spáchal obžalovaný spôsobom vo výroku uvedenom a súčasne bol správne právne kvalifikovaný.

Krajský súd konštatuje, že jednoznačne bolo preukázané výsluchom poškodenej L.. S. O., svedka O.. O. T., závermi znaleckého posudku MUDr. Viktora Segedu ako i listinnými dôkazmi, najmä hráčskym kontom obžalovaného, príjmovým a výdavkovým pokladničným dokladom ako i kamerovým záznamom zo dňa X. X. XXXX, z ktorých vyplynulo, že obžalovaný v čase o XX.XX hod. tohto dňa v prevádzke O. N. C. H. pri priehradke, kde v tom čase pracovala O. N., jeho priateľka, vykonal vklad v hotovosti na svoju klubovú kartu č. XXXXXXXX vo výške 490,- eur, pričom z kamerového záznamu je evidentné, že pracovníčke odovzdal práve túto sumu a táto mu omylom (keďže jej nebol preukázaný úmysel a nebola voči nej podaná obžaloba) nahrala kredit na klubovú kartu nie vo výške prijatej hotovosti, ale vo výške 4.990,- eur, t. j. o 4.500,- eur viac, ako jej reálne odovzdal. Uvedenú skutočnosť zistila poškodená L.. S. O. ihneď po nastúpení na zmenu v popoludňajších hodinách daného dňa a prostredníctvom pracovníčky O. N. a svedka O.. O. T. získala telefonický kontakt na obžalovaného, ktorého kontaktovala za tým účelom, aby vrátil omylom navýšený kredit, čo však obžalovaný odmietol. Žiadala tiež stávkovú kancelária T. SK, a.s. N., aby zablokovala účet daného zákazníka - obžalovaného, no to už v tom čase nebolo možné, keďže obžalovaný si celú sumu vo výške 4.990,- eur postupne vybral na šiestich prevádzkach v meste H. dňa X. X. XXXX v čase od XX.XX hod. do XX.XX hod.

Súčasne bolo z výpovede poškodenej ako i O.. O. T. zrejmé, že svedkyňa O. N. je priateľkou obžalovaného a tiež, že obžalovaný mal v tento deň už minimálne hodinu predtým, ako išiel dobiť svoju kartu, povedať svedkovi, aby si pripravil peniaze, že si príde vybrať väčšiu sumu, lebo bude mať výherný tiket. Taktiež tomuto svedkovi obžalovaný v predmetný deň o XX.XX hod. písal cez T. a poslal mu screenshot svojho účtu na T. a žiadal vyplatiť sumu 1.000,- eur.

Vykonaným dokazovaním tak bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný, majúc vedomosť o tom, že kredit fyzicky navýšil len o sumu 490,- eur, už 7 minút po navýšení si vybral prvú časť vo výške 800,- eur a následne po častiach aj ďalšie čiastky tak, že o XX.XX hod. si vybral takto celú sumu vo výške 4.990,- eur. Z uvedeného je zrejmý úmysel obžalovaného, ktorý potom ako zistil, že má na účte sumu 4.990,- eur, hoci takúto sumu tam nevložil, urýchlene ju v niekoľkých pobočkách vybral majúc vedomosť, že mu nepatrí a dostala sa k nemu „omylom“ v dôsledku konania svedkyne O. N. bez prívolenia oprávnenej osoby - poškodenej L.. S. O., pričom túto sumu prevyšujúcu ním navýšený kredit, t. j. 4.500,- eur odmietol poškodenej na jej žiadosť vrátiť, čím jej spôsobil škodu v tejto výške.

Vo vzťahu k obrane obžalovaného, že vzhľadom na jeho závislosť na hraní a množstvo tipov, ktoré v tom čase podával, nemal prehľad o stave na svojom účte, krajský súd dáva do pozornosti, že naposledy vložil obžalovaný na svoje hráčske konto finančný vklad vo výške 250,- eur dňa XX. X. XXXX a ku dňu XX. 3. XXXX už mal na ňom 0,- eur. Okrem toho dňa X. X. XXXX o XX.XX hod. poslal svedkovi O.. O. T. screenshot svojho účtu, takže už o tejto hodine vedel, akú tam má sumu a keďže žiadnu výhru neobdržal, nemohol si myslieť, že tie peniaze sú jeho. Taktiež ešte predtým, ako bol vložiť sumu 490,- eur na klubovú kartu, hovoril svedkovi O.. O. T., aby si pripravil peniaze, lebo bude mať výherný tiket, o čom samozrejme nemohol mať v danom čase vedomosť. V kontexte vyššie uvedeného sú potom námietky obžalovaného aj vo vzťahu k výsledkom znaleckého dokazovania znalcom MUDr. Viktorom Segedom o

tom, či v tom čase trpel duševnou poruchou a vedel ovládať svoje konanie, bezpredmetné, keďže takáto skutočnosť preukázaná nebola a napriek jeho závislosti na hrách, stav svojho konta poznal, ako vyplýva zo spôsobu jeho jednaní dňa X. X. XXXX.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku, tento bol spočiatku v prípravnom konaní kvalifikovaný ako trestný čin podvodu podľa § 221 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť obžalovaný spolu s O. N.. Z dôvodu, že nebolo preukázané úmyselné konanie svedkyne O. N., správne orgány činné v trestnom konaní vzniesli opätovne obžalovanému obvinenie pre prečin zatajovania vecí podľa § 236 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. V danom prípade nie je možné skutok kvalifikovať ani ako krádež podľa ustanovenia § 212 Tr. zák., keďže z prehrateho kamerového záznamu nemožno jednoznačne ustáliť, že obžalovaný už pri preberaní klubovej karty od svedkyne O. N. pri priehradke z dokladu, ktorý mu vystavila a dala na podpis, vedel, že by mu na účet nahrala vyššiu sumu ako vložil, keďže z toho záznamu nemožno vyhodnotiť, že by si doklad aj prečítal. V čase prebratia dobitej karty tak nemožno bez pochybností konštatovať vedomosť obžalovaného o navýšenom dobití kreditu o 4.500,- eur a takáto skutočnosť nevyplýva ani z výpovedi svedkyne O. N.. Prvýkrát si mohol túto skutočnosť preukázateľne uvedomiť až v čase o XX.XX hod., keď si bol vyberať prvú časť sumy vo výške 800,- eur na inej prevádzke, ktorá vyberaná suma prevyšovala ním vložený vklad 490,- eur, avšak to už bolo v čase, keď vec nebola v dosahu oprávnenej (poškodenej) osoby. I z platnej judikatúry vyplýva, kedy možno hovoriť, že vec sa k obžalovanému dostala omylom, a to v prípade, že v čase, keď sa k nemu dostala, o nej nevie (t. j. nezmocnil sa jej) a až dodatočne si uvedomí, že mu nepatrí a to v čase, v ktorom ju už nemá v moci oprávnená osoba a túto odmietne vrátiť.

V zmysle všetkých uvedených skutočností dospel potom aj krajský súd k záveru, že skutok bol správne právne kvalifikovaný ako prečin zatajovania vecí podľa § 236 ods. 1, (a v dôsledku výšky spôsobenej škody) aj podľa odseku 2 Tr. zák., keď obžalovaný si prisvojil cudziu vec, ktorá sa dostala do jeho moci omylom a spôsobil tak väčšiu škodu (t. j. škodu prevyšujúcu sumu 2.660,- eur) poškodenej L.. S. O..

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného, že predmetnú vec bolo potrebné riešiť iba prostredníctvom občianskoprávneho konania, krajský súd konštatuje, že s týmto názorom sa nestotožnil, keďže obžalovaný svojím úmyselným konaním nevrátil neoprávnene navýšený kredit poškodenej a jeho úmysel je zrejmy najmä zo skutočností, že už 7 minút po jeho navýšení, začal tento postupne vyberať zo svojej karty a v priebehu dvoch hodín ho vybral celý.

Na základe vyššie uvedeného je jednoznačne nutné konštatovať, že obžalovaný naplnil objektívnu i subjektívnu stránku zatajovania vecí, keď si takto neoprávnene navýšený kredit ponechal a urýchlene vybral, zrejme práve z dôvodu, aby nedošlo k zablokovaniu jeho karty po tom, ako to poškodenej zistí. Krajský súd preto vzhľadom na vyššie popísaný spôsob vykonania skutku, výpoveď poškodenej a nepriameho svedka O.. O. T. ako i pohnútky obžalovaného, konštatuje, že obžalovaný sa dopustil skutku v priamom úmysle v zmysle ustanovenia § 15 písm. a/ Tr. zák.

Vzhľadom ku všetkým vykonaným dôkazom správne súd I. stupňa vyhodnotil, že skutok sa stal, má znaky žalovaného trestného činu a že ho spáchal obžalovaný. Súčasne sa súd I. stupňa s obranou obžalovaného vo svojom rozhodnutí riadne vysporiadal v súlade s Trestným poriadkom, podrobne rozviedol dôvody, ktoré usvedčujú obžalovaného zo žalovaného skutku uvedeného vo výroku pod bodom 2/ napadnutého rozsudku a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní.

Keďže ide o prečin, krajský súd súčasne skúmal, či nebol dôvod na postúpenie veci príslušnému orgánu na prejednanie tohto skutku ako priestupku s ohľadom na materiálny korektív vyjadrený v § 10 ods. 2 Tr. zák. S ohľadom však na spôsob vykonania činu, okolností, za ktorých bol spáchaný a pohnútku páchatela, keď tento ihneď po uvedení si, že mu bol neprávom navýšený kredit na klubovú kartu, takto navýšený kredit v lehote do dvoch hodín vybral a po kontakte s poškodenou odmietol vrátiť, na výšku spôsobenej škody (4,500,- eur) a s poukazom aj na skutočnosť, že obdobného konania, s poukazom na výpoveď svedka O.. O. T., sa mal dopustiť aj v minulosti, je jeho závažnosť vyššia ako nepatrná.

Vychádzajúc z uvedených právnych úvah, berúc do úvahy argumenty odvolateľa a všetky vykonané dôkazy, odvolací súd považuje napadnutý rozsudok aj v tejto časti za zákonný a

správny, keďže bol náležite zistený skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, nezistiac dôvod na postup podľa zásady „in dubio pro reo“. Rovnako krajský súd konštatuje, napriek námietkam zo strany obžalovaného, že aj konanie predchádzajúce vyhláseniu napadnutého rozsudku a postup zákonnej sudkyne prebiehal podľa zásad trestného konania a príslušných ustanovení Trestného poriadku, v ktorých odvolací súd nezistil žiadne pochybenie.

Pokiaľ ide o výrok o treste, odvolací súd zistil, že súd I. stupňa dôsledne prihliadol pri ukladaní trestu na ustanovenie § 34 Trestného zákona, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, keď uložený trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, pričom pri ukladaní trestu prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd I. stupňa správne nezistil u obžalovaného žiadnu z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zák. a súčasne správne nezistil ani žiadnu z príťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zák., keďže na všetky jeho predchádzajúce odsúdenia sa hľadí, akoby nebol odsúdený.

Správne potom súd I. stupňa ukladal obžalovanému trest postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., vychádzajúc zo zákonnej trestnej sadzby uvedenej v § 236 ods. 2 Tr. zák. v rozsahu 6 mesiacov až 5 rokov.

Aj nadriadený súd zistil, že obžalovanému postačí na jeho nápravu trest uložený mu súdom I. stupňa pri dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 1 roka s tým, že trest mu bol ukladaný ako trest podmienený so skúšobnou dobou na 2 roky, keďže na v minulosti páchanú trestnú činnosť nie je možné prihliadnúť a pokiaľ ide o jeho postihnutia za spáchané priestupky, tieto sú väčšinou za konanie na úseku cestnej premávky, čo nemá žiadny súvis s charakterom prejednávanej veci. Z uvedených dôvodov dospel krajský súd k záveru, že takto súdom I. stupňa uložený trest možno považovať za trest zákonný, spravodlivý a primeraný tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Taktiež súd I. stupňa správne rozhodol, keď obžalovanému uložil povinnosť podľa ustanovenia § 287 ods. 1 Tr. por. nahradiť poškodenej L.. S. O., O. N. C. spôsobenú škodu vo výške 4.500,- eur, ktorú si táto riadne a včas v zmysle ustanovenia § 46 ods. 3 Tr. por. v trestnom konaní uplatnila.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, v dôsledku čoho boli obe odvolania, tak obžalovaného ako i prokurátora, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.